

NARODOWY
INSTYTUT
FRYDERYKA
CHOPINA

XVI MIĘDZYNARODOWY KONKURS PIANISTYCZNY IM. FRYDERYKA CHOPINA
THE 16TH INTERNATIONAL FRYDERYK CHOPIN PIANO COMPETITION

Chopin
2010

GRAMOPHONE

październik | October 2010

02

ISSN 2082-2774

Warszawa | Warsaw, Poland

CULTURE_QPL

CHOPIN EXPRESS

DLA NAS | EXCLUSIVE → 5

BOGDAN
ZDROJEWSKI
Powód do dumy |
Source of pride

EGZEMPLARZ BEZPŁATNY | FREE COPY

Mitsuko Uchida: Magia brzmienia | Magical sound

ROZMOWA | INTERVIEW

Prof. Andrzej Jasiński: Są pianiści, którzy mają fantazję i temperament, ale nie respektują tekstu Chopina. | Prof. Andrzej Jasiński: There are pianists who have imagination and temperament, but do not respect Chopin's scores. → 3

PORTRET | A PORTRAIT

Martha Argerich od dwudziestu ośmiu lat nie gra publicznie solo. | Martha Argerich has not formally played solo in public for twenty eight years. → 4

HISTORIA | HISTORY

Stanisław Dybowski o tym jak narodził się Konkurs Chopinowski. Chopin jest tak wielki, że sam się obroni? | Stanisław Dybowski writes about the birth of the Chopin Competition. Is he so great that he can defend himself? → 6

I ETAP - KOLEJNOŚĆ
UCZESTNIKÓW |
1. STAGE
- AUDITIONS ORDER

NIEDZIELA, 3 PAŹDZIERNIKA |
SUNDAY, 3RD OCTOBER :

- 10.00, Peng Cheng He, China
- 10.30, Marianna Prjevalskaya, Spain
- 11.00, Esther Park, USA
- 11.30, Maiko Mine, Japan
- 12.00 - 12.30
PRZERWA | INTERMISSION
- 12.30, Miroslav Kultyshev, Russia
- 13.00, Takaya Sano, Japan
- 13.30, Hyung-Min Suh, Republic of Korea
- 14.00, Leonard Gilbert, Canada

- 17.00, Mariko Nogami, Japan
- 17.30, Daniil Trifonov, Russia
- 18.00, Eri Mantani, Japan
- 18.30, Anke Pan, Germany
- 19.00 - 19.30
PRZERWA | INTERMISSION

- 19.30, Antoine de Grolée, France
- 20.00, Sheng-Yuan Kuan, Chinese Taipei
- 20.30, Kotaro Nagano, Japan
- 21.00, Jayson Gillham, Australia

PONIEDZIAŁEK, 4 PAŹDZIERNIKA |
MONDAY, 4TH OCTOBER :

- 10.00, Shih-Wei Huang, Chinese Taipei
- 10.30, Hélène Tysman, France
- 11.00, Anna Fedorova, Ukraine
- 11.30, Leonora Armellini, Italy
- 12.00 - 12.30
PRZERWA | INTERMISSION

- 12.30, Airi Katada, Japan
- 13.00, Aljoša Jurinić, Croatia
- 13.30, Fei-Fei Dong, China
- 14.00, Claire Huangci, USA

- 17.00, Da Sol Kim, Republic of Korea
- 17.30, Soo Jung Ann, Republic of Korea
- 18.00, Ching-Yun Hu, Chinese Taipei
- 18.30, Naomi Kudo, Japan/USA
- 19.00 - 19.30
PRZERWA | INTERMISSION

- 19.30, Nimrod David Pfeffer, Israel
- 20.00, Rina Sudo, Japan
- 20.30, Paweł Wakarecy, Poland
- 21.00, Yaron Kohlberg, Israel

WTOREK, 5 PAŹDZIERNIKA |
TUESDAY, 5TH OCTOBER

- 10.00, Eri Goto, Japan
- 10.30, Joanna Różewska, Poland
- 11.00, Yuma Osaki, Japan
- 11.30, Evgeni Bozhanov, Bulgaria
- 12.00 - 12.30
PRZERWA | INTERMISSION

- 12.30, Fares Marek Basmadij, Poland/Syria
- 13.00, Wai-Ching Rachel Cheung, China
- 13.30, Ishay Shaer, Israel
- 14.00, Guillaume Masson, France

- 17.00, Jiayi Sun, China
- 17.30, Hannah Sun, Australia

MECENAS ROKU CHOPINOWSKIEGO
MAIN SPONSOR OF THE CHOPIN YEAR

Uchem jurora | A judge's ear

» **Marcin Majchrowski, (Polskie Radio): W tym roku w jury zasiada dwanaście osób, w tym ośmioro laureatów Konkursów Chopinowskich. To Pana autorski wybór?**

ANDRZEJ JASIŃSKI: Nie, dyrekcja Narodowego Instytutu Fryderyka Chopina wysuwała propozycje zaproszeń do jury Konkursu. Zatwierdziła je natomiast grupa wybitnych profesorów pianistyki. Akceptuję ostateczny kształt jury, choć mogłoby być większe – im więcej głosów, tym łatwiej wszystkim uznać wyniki. Najlepsze byłoby małe jury, złożone z pięciu, sześciu laureatów pierwszej nagrody Konkursu, ale takie grono zebrać bardzo trudno. Pollini nigdy nie chciał być jurorem, Zimerman najpierw utrzymywał, że jest za młody, później, że trudno mu oceniać występy. Ohlsson ma w tym roku inne zobowiązania. Widziałbym w tym jury na przykład Bernarda Ringeissenę, w swoim czasie idola naszej publiczności, albo Hiroko Nakamura, pierwszą damę japońskiej pianistyki. Liczyłem na Vladimira Ashkenazy'ego, ale nie miał czasu na cały Konkurs. Można by wymienić dalej. Cieszę się, że ci, którzy są tutaj – wybitni eksperci i artyści rozumiejący Chopina – przyjęli zaproszenia.

» **Od 2000 roku zarzucono wyciąganie średniej arytmetycznej. Czy to rewolucyjna zmiana?**

Bardzo dobra, bo – upraszczając – polega na głosowaniu „TAK” lub „NIE”. Decyduje demokratyczna większość, jak w wyborach. Mamy jednak pomocniczy system punktacji, do którego można się odwołać w przypadkach *ex aequo*. Przypominam, że jurorzy nie mogą oceniać swoich uczniów, wtedy jest mniej głosów. Można wówczas sięgnąć do tej „zapasowej” punktacji.

» **Tak jest do III etapu włącznie. W finale ma decydować ogólna liczba punktów, a więc nie będzie głosowania większościowego nad kolejnością laureatów?**

Podobał mi się ostatni system, w którym tak właśnie pracowaliśmy, ale zgodziłem się z wolą większości. Uzasadniano, że ktoś, kto zagrał bardzo dobrze koncert z orkiestrą, a był gorszy w poprzednich etapach, może zająć zbyt wysokie miejsce, i odwrotnie – gorszy występ w finale mógłby skutkować nieproporcjonalnie niskim miejscem. Zwracałem uwagę, że można przecież korzystać z notatek, ale przeważała opinia, że tak będzie lepiej, i że dzięki temu jurorzy będą zmuszeni dokładniej słuchać każdego z etapów.

» **Sposób interpretacji muzyki Chopina zmienia się. Czy na Konkursie widać to wyraźniej?**

Owszem, z biegiem lat zmieniają się wzorce interpretacji. Dawniej młodym pianistom w kraju zarzucano, że nie respektują wielkiej, polskiej tradycji chopinowskiej. Ale jeśli posłuchamy na przykład nagrań Paderewskiego,

Młody pianista Andrzej Jasiński z wielbiczką. Dziś jest przewodniczącym jury Konkursu | The young pianist Andrzej Jasiński with his fan, Duszniki Zdrój (1961?), today Chair of the Competition Jury

usłyszymy, że agogikę traktuje bardzo swobodnie, co wykracza poza normy dzisiejszej estetyki. Józef Hofmann – wspaniały pianista – często gra za szybko, jego gra robi czasem wrażenie zbyt motorycznej. Natomiast pianistka Rubinsteina wciąż brzmi nowoczesnie – gra w sposób prosty, a jednocześnie z wielką godnością, oddaje ducha muzyki. Dążenie do oryginalności w muzyce nie zawsze się sprawdza. Są pianiści, którzy mają fantazję i temperament, ale nie respektują tekstu Chopina. Wówczas oceny fachowców rozmiągają się z odczuciami publiczności, porwanej sugestywnością artysty. Konkurs Chopinowski nie jest zwykłym turniejem, wyłaniającym najlepszych wirtuozów na świecie. Promuje tych, którzy czują i rozumieją muzykę Chopina, ma przecież wskazywać wzory interpretacji następnym pokoleniom.

» **Wszyscy pianiści muszą wykonać**

Poloneza-Fantazję op. 61, dopuszczona została do wykonania I Sonata c-moll...

I Sonata jest dziełem młodego kompozytora, hołdem dla Józefa Elsnera. Technicznie jest bardzo trudna, wymaga przy tym elegancji i zróżnicowanej artykulacji. Zasługuje, by częściej gościć na estradach, choć nie powinno porównywać się jej z późniejszymi sonatami Chopina. Z kolei *Polonez-Fantazja* wymaga poetyckiej wrażliwości, to dzieło wizjonerskie, odmienne od bohaterkich polonezów Chopina. A wrażliwość jest najważniejszym kluczem do muzyki Chopina, wyzwala ducha jego sztuki.

» **Spodziewa się Pan, że usłyszymy wielu uczestników mogących sprostać tak niezwykłym utworom, jak Polonez-Fantazja?**

Wspominając eliminacje, twierdzę, że to zróżnicowana grupa pianistów. Pod względem możliwości technicznych na bardzo wysokim poziomie – dziś nawet pianistki z małymi dłońmi niezwykle sprawnie grają najtrudniejsze utwory. Temperament, piękny dźwięk, artykulacja, zabawa barwą – tego nie brakuje. Kłopot sprawia natomiast dotarcie do warstwy wyrazowej utworów, ukrytej pod warstwą dźwiękową. Trzeba stworzyć transcendentny most między kompozytorem i słuchaczem. Moja rada: wiem,

że Konkurs niesie wielkie napięcia, ale warto potraktować przesłuchania jak zwykły koncert, grać dla publiczności, zapamiętać o jurorach. Pamiętajmy też, że nawet najwyższą nagrodę potem weryfikuje życie. To ledwie początek artystycznej drogi. I jeszcze jedno: myślę, że by być dobrym pianistą, trzeba być dobrym człowiekiem.

» **Marcin Majchrowski: There are 12 jurors in 2010, including eight winners of Chopin Competitions. Was this your personal choice?**

Andrzej Jasiński: No, the directors of the Fryderyk Chopin Institute proposed the invitations to the competition jury. However, acclaimed professors of piano approved the suggestions. I approve of the ultimate composition of the jury, though it could have been larger because the greater the number of votes, the easier it is for everyone to accept the results. The ideal result would have been a small jury, consisting of five or six First Prize-winning laureates, but it is very difficult to get such a group together. Pollini never wanted to be a juror, Zimerman initially maintained that he was too young and later that it was difficult for him to judge the performances. Ohlsson has other obligations this year. In my ideal jury, I would like to have seen, for example, Bernard Ringeissen, idolised by our audiences at the time, or Hiroko Nakamura, the first lady of Japanese piano. I was counting on Vladimir Ashkenazy, but his schedule did not permit him to be here for the whole competition. I could go on. I am happy that those who are here – acclaimed experts and artists, who understand Chopin – accepted the invitations.

» **Since 2000, the use of an arithmetic mean has been given up. Is this a revolutionary change?**

It is a very good change because, to put it simply, it requires a yes or no vote. A democratic majority decides, just like in elections. However, there is a point system that helps, one that judges can reference in case of a tie. Remember that jurors cannot judge their students, and then there are fewer votes. That is when the backup point system can be used.

Seeking originality in music does not always work. There are pianists who have imagination and temperament, but do not respect Chopin's scores.

» **That is how it works up to the third round. In the final, it is the total number of points that decides, so does that mean there will be no majority vote to place the winners?**

I liked the previous system, when we worked in just that way, but I agree with the will of the majority. The justification is that someone who plays a concerto with an orchestra extremely well but was weaker in the preceding rounds could get too high a place – conversely, a weaker performance in the finale could result in a disproportionately low placement. I highlighted that the jurors could use their notes, but the prevailing opinion was that this system would be better and that, as a result, jurors would be forced to

Dążenie do oryginalności w muzyce nie zawsze się sprawdza. Są pianiści, którzy mają fantazję i temperament, ale nie respektują tekstu Chopina.

respecting the great Polish Chopin tradition. However, if you listen to recordings of Paderewski, for instance, you will hear that he treats agogics very liberally, exceeding the norms of today's aesthetics. Józef Hofmann – a fabulous pianist – frequently plays too fast; his playing imparts the impression of being too motoric. Meanwhile, Rubenstein's playing continues to sound modern – he plays in a simple way, but at the same time with great dignity that reflects the spirit of the music. Seeking originality in music does not always work. There are pianists who have imagination and temperament, but do not respect Chopin's scores. That is when the evaluations of professionals differ from the impressions of the public: the latter is barnstormed by the artist's rhetoric. The Chopin Competition is not just any contest to find the best virtuosos in the world. It seeks to promote those who truly feel and understand Chopin's music, as they are to pass on the models for interpreting it to future generations.

» **This year all pianists must perform the *Polonaise-Fantaisie* Op 61, and the Sonata No. 1 in C minor has been admitted for performance...**

Sonata No. 1 is a work by the young Chopin in homage to Józef Elsner. It is very difficult technically, demanding elegance and differentiated articulation. It deserves to be heard more frequently in the concert hall, though it should not be compared with Chopin's later sonatas. On the other hand, the *Polonaise-Fantaisie* requires poetic sensitivity; it is a visionary piece, very different from Chopin's heroic polonaises. Sensitivity is the most appropriate key to Chopin's music; it releases the spirit of his art.

» **Do you expect that we will hear many participants who can meet the demands of the *Polonaise-Fantaisie*?**

Going back to the preliminaries, I think it is a diverse group of pianists. They are all at a very high level of technical ability. Today, even pianists with small hands are extremely adept at playing the most difficult pieces. The temperament, beautiful sound, articulation, playing with colour – all that is there. The trouble is with getting through to the emotional layers of the pieces, which are hidden beneath the sound layer. One has to build a transcendental bridge between the composer and listener. My advice: I know the competition engenders great tension, but it is worth treating the auditions like regular concerts – play for the public and forget about the jury. Remember also that life tends to verify even the highest prizes. This is just the beginning of the artistic road. One more thing: I believe that to be a good pianist, you have to be a good person. ♦

— rozmawiał/interview by MARCIN MAJCHROWSKI

pay closer attention to each of the rounds.

» **The way Chopin's music is interpreted is changing. Is this more evident in the competition?**

It is true that the paradigms of interpretation have been changing over the years. In the past, young pianists were accused of not

I ETAP - KOLEJNOŚĆ UCZESTNIKÓW | 1. STAGE - AUDITIONS ORDER

- 18.00, Yury Shadrin, Russia
- 18.30, Bo Hu, China
- 19.00 - 19.30 PRZERWA | INTERMISSION
- 19.30, Louis Schwizgebel-Wang, Switzerland
- 20.00, Irene Veneziano, Italy
- 20.30, Nikolay Khozyainov, Russia
- 21.00, Yuri Watanabe, Japan

ŚRODA, 6 PAŹDZIERNIKA | WEDNESDAY, 6TH OCTOBER

- 10.00, Mamikon Nakhapetov, Georgia
- 10.30, Julian Zhi Chao Jia, China
- 11.00, Kaoru Jitsukawa, Japan
- 11.30, Denis Evstuhin, Russia
- 12.00 - 12.30 PRZERWA | INTERMISSION
- 12.30, Sung Jae Kim, Republic of Korea
- 13.00, Lusine Khachatryan, Armenia
- 13.30, Eric Zuber, USA
- 14.00, Shota Miyazaki, Japan

- 17.00, Madoka Fukami, Japan
- 17.30, Mei-Ting Sun, USA
- 18.00, Jacek Kortus, Poland
- 18.30, Vladimir Matusevich, Russia
- 19.00 - 19.30 PRZERWA | INTERMISSION
- 19.30, Ilya Rashkovskiy, Russia
- 20.00, Junna Iwasaki, Japan
- 20.30, Yulianna Avdeeva, Russia
- 21.00, Marcin Koziak, Poland

CZWARTEK, 7 PAŹDZIERNIKA | THURSDAY, 7TH OCTOBER

- 10.00, Marek Bracha, Poland
- 10.30, Ingolf Wunder, Austria
- 11.00, Giuseppe Greco, Italy
- 11.30, Lukas Geniušas, Russia/Lithuania
- 12.00 - 12.30 PRZERWA | INTERMISSION
- 12.30, François Dumont, France
- 13.00, Hanchien Lee, Chinese Taipei
- 13.30, Marie Kiyone, Japan
- 14.00, Xin Tong, China

- 17.00, Kana Okada, Japan
- 17.30, Natalia Sokolovskaya, Russia
- 18.00, Andrew Tyson, USA
- 18.30, Meng-Sheng Shen, Chinese Taipei
- 19.00 - 19.30 PRZERWA | INTERMISSION
- 19.30, Denis Zhdanov, Ukraine
- 20.00, Gracjan Szymczak, Poland

ok. godz. | near 23.00 OGŁOSZENIE WYNIKÓW I ETAPU | ANNOUNCEMENT OF THE 1ST STAGE RESULTS

TECHNOLOGIA | TECHNOLOGY CHOPIN EXPRESS

Argerich kameralnie | Intimately Argerich

Dziś Martha Argerich i Nelson Freire zagrają w Filharmonii Narodowej utwory Mozarta, Schuberta, Brahmsa i Bartóka | Today at the Warsaw Philharmonic Martha Argerich and Nelson Freire will play works by Mozart, Schubert, Brahms and Bartók

To paradoks, ale najwspanialsza solistka naszych czasów, jaką jest Martha Argerich, od 28 lat nie występuje publicznie solo, lecz wyłącznie z orkiestrą lub z zaprzyjaźnionymi muzykami. Czuje się pewniej na estradzie, kiedy może nawiązać z kimś kontakt. Byliśmy tego świadkami na ostatnim festiwalu „Chopin i jego Europa”: Argerich wdawała się w rozmowy z dyrygentem Jackiem Kaspzykiem, z osobą przewracającą kartki podczas występu z Miszą Maiskym, i z Marią João Pires, z którą – mimo, że znają się od lat – po raz pierwszy wystąpiła w duecie właśnie w Warszawie.

Kameralistka to od lat żywioł argentyńskiej pianistki, od dawna też ukazują się wspólne nagrania Argerich i jej przyjaciół. Pierwsze – w 1975 roku z flecistą Jamesem Galwayem. Dwa lata potem z Nelsonem Freire nagrała *Sonatę na dwa fortepiany i perkusję* Bartóka, a z ówczesnym mężem, pianistą Stephenem Kovacevichem, wystąpiła w utworach Mozarta i Debussy’ego. Wzięła też udział w gwiazdorskim nagraniu *Wesela* Strawińskiego pod batutą Leonarda Bernsteina, obok Krystiana Zimmermana, Cypriena Katsarisa i Homero Francescha.

Z pianistów występowała bodaj najczęściej z Nelsonem Freire. Drugie miejsce, licząc tylko nagrania, zajmuje Alexandre Rabinovitch-Barakovsky, kompozytor, dyrygent i pianista pochodzący z Rosji, z którym Argerich wykonywała szeroki repertuar: od Mozarta, przez Brahmsa i Rachmaninowa, po Messiaena i utwór samego pianisty *Musiques populaires*. Nagrywała z rumuńskim pianistą Nicolasem Economou, a także z Yefimem Bronfmanem, oraz Lilyą Zilberstein i Mikhailem Pletnevem.

Ulubionymi partnerami Argerich w muzyce kameralnej są jednak skrzypcy Gidon Kremer (nagrali razem dziewięć płyt) i wiolonczelista Mischa Maisky (siedem płyt). Z wiolonczelistów cenila jeszcze współpracę z Mściśławem Rostropowiczem, a ze skrzypków – z Ivry Gitlisem i Maximem Vengerovem; nagrała również „na żywo” płytę z Itzhakiem Perlmanem. Natomiast w ostatnich latach chętnie występuje w towarzystwie braci Capuçon – skrzypka Renauda i wiolonczelisty Gautiera.

Od ośmiu lat, odkąd kieruje festiwalem w Lugano, w ramach Progetto Martha Argerich gra i ze starymi przyjaciółmi, i z młodymi muzykami. Ukazała się już cała seria płyt live z Lugano pod hasłem *Martha Argerich & Friends*. Można tam znaleźć nawet występ pianistki z Piotrem Anderszewskim (w jednej z sonat Mozarta).

Martha Argerich na festiwalu w Lugano. Artystka gra utwory na dwa fortepiany m.in. z Gabriellą Montero, Yefimem Bronfmanem i Lilyą Zilberstein. | Martha Argerich at the Lugano Festival. The artist plays works for two pianos with Gabriela Montero, Yefim Bronfman, Lilya Zilberstein and others.

Argerich w duecie z Mikhailem Pletnevem gra utwory w jego transkrypcji. | Argerich and Mikhailem Pletnev play his own transcriptions.

Argerich i Freire na żywo. Nagranie z ubiegłorocznego festiwalu w Salzburgu. | Argerich and Freire live in concert recorded at the last year's Salzburg Festival.

It’s a paradox, but the most fabulous solo pianist of our times, Martha Argerich, has not formally played solo in public for 28 years, performing only with an orchestra or chamber ensemble. She feels more confident on stage when she can make contact with other musicians. We were witness to this at the last “Chopin and his Europe” festival. Argerich conversed with the conductor Jacek Kaspzyk, with Mischa Maisky and with the page turner, as well as Maria João Pires, with whom she played a duet for the first time during that Warsaw performance, despite the fact that they have known each other for years.

When playing chamber music, this Argentinean pianist is in her element, and she has recorded extensively with her musical friends. Her first release came in 1975, with flautist James Galway. Two years later, she recorded Bartók’s *Sonata for two pianos and percussion* with Nelson Freire, her musical “brother”. She played Mozart and Debussy with her then husband, pianist Stephen Kovacevich. She was also part of the all-star line-up for Stravinsky’s *Les noces* conducted by Leonard Bernstein, alongside Krystian Zimerman, Cyprien Katsaris and Homero Francesch.

Of all the pianists she has performed with, Argerich has collaborated most frequently with Nelson Freire. Russian composer, conductor and pianist Alexandre Rabinovitch-Barakovsky is second in that line, if we count only the recordings; they have performed repertoire ranging from Mozart to Brahms and Rachmaninov, as well as Rabinovitch-Barakovsky’s own *Musique populaire*. She has recorded with Romanian pianist Nicolas Economou, as well as Yefim Bronfman, Lilya Zilberstein and Mikhail Pletnev (she appreciates Russian musicians).

Argerich’s favourite partners in chamber music are violinist Gidon Kremer (they have recorded nine albums together) and cellist Mischa Maisky (seven albums). Out of other cellists and violinists, she greatly prized working with Mstislav Rostropovich, and with Ivry Gitlis and Maxim Vengerov; she has also recorded a “live” album with Itzhak Perlman. Recently she has enjoyed performing with the Capuçon brothers, violinist Renaud and cellist Gautier.

In the eight years since she took up the reins at the Lugano Festival, she has performed with both old friends and new acquaintances as part of her “Progetto Martha Argerich”. An entire series of live records from Lugano have been released under the title *Martha Argerich & Friends*. One even includes her performance of a Mozart sonata with Piotr Anderszewski. ♦

— DOROTA SZWARCMAN

culture.pl/chopin

Miłośników muzyki Chopina po wejściu na stronę www.culture.pl czeka miła niespodzianka – możliwość zagrania na fortepianie słynnego kompozytora.

„Fortepian Chopina” to aplikacja umożliwiająca dostęp do trójwymiarowej wizualizacji zabytkowego fortepianu firmy Pleyel, na którym w Paryżu Fryderyk Chopin grał i tworzył w ostatnich latach życia. Zainteresowani będą mogli poznać historię instrumentu, zajrzeć do jego wnętrza, posłuchać kompozycji mistrza oraz przygotować swój własny utwór. Wizualizacja dostępna jest w czterech językach: polskim, angielskim, japońskim i chińskim.

Fans of Chopin's music will encounter a particularly wonderful surprise upon visiting the culture.pl website – the possibility to play the famed composer's own piano.

“Chopin's Piano” is an interactive application that gives users access to a three-dimensional replica of the Pleyel piano on which Chopin composed and performed in Paris during the last few years of his life. Culture.pl visitors will have the chance to explore the history of the instrument, peer into its antique interior and enjoy an array of music from the master, along with the opportunity to compose one's own masterpiece. The programme is available in four language version: Polish, English, Japanese and Chinese.

Bogdan Zdrojewski

MINISTER KULTURY I DZIEDZICTWA
NARODOWEGO | MINISTER OF CULTURE
AND NATIONAL HERITAGE

Powód do dumy

Kiedy słyszę któryś z Koncertów fortepianowych Chopina, wiem, że to dzieło geniusza. Bez względu na nastrój i okoliczności zawsze mogę znaleźć odpowiedni utwór. To wzbudza mój największy podziw – ta różnorodność, bogactwo, zmienność i oryginalność Chopina. Zastanawiam się, jak jeden twórca mógł skomponować tyle arcydzieł: ballady i nokturny, i mazurki, i polonezy, i walce, i pieśni, i te cudowne koncerty.

Kiedy ponad pięć lat temu byłem członkiem Komisji Kultury polskiego parlamentu i zabiegałem o ustanowienie roku 2010 Rokiem Fryderyka Chopina, trafiłem na opór. Na szczęście ówczesny minister Waldemar Dąbrowski obiecał nadać tej rocznicy szczególną rangę. Dzięki wysiłkowi, który podjęliśmy przed trzema laty, dziś mamy poczucie uzasadnionej dumy. Udało się nam dokonać bardzo wiele. Prowadzimy działania w kraju i za granicą; są wśród nich niezliczone koncerty i projekty edukacyjne skierowane również do najmłodszej widowni. Zostało przygotowane wydanie narodowe dzieł Fryderyka Chopina pod redakcją profesora Jana Ekiera. Zbudowaliśmy Centrum Chopinowskie, najnowocześniejsze na świecie muzeum biograficzne, a Żelazowa Wola zmieniła się nie do poznania.

XVI Konkurs Chopinowski jest wyjątkowy. Nie tylko dlatego, że odbywa się w roku wielkiego jubileuszu, ale też dlatego, że – zgodnie ze zgłaszanymi od lat postulatami – ma zmodyfikowaną formułę. Pamiętać też należy o „wigilii”, jaką był w tym roku dla Konkursu Chopinowskiego festiwal „Chopin i jego Europa”, a także o prawie dwóch tysiącach innych wydarzeń chopinowskich, które wzbudziły ogromne zainteresowanie.

Source of pride

Whenever I hear a Chopin piano concerto, I know it is the work of a genius. No matter mood or circumstances I find myself in, I can always find the right piece. That is what engenders my greatest admiration: Chopin's variety, richness, diversity and originality. I wonder how a single artist could have composed so many masterpieces: ballades, nocturnes, polonaises, waltzes, songs, and those wonderful concertos.

When, over five years ago, I was a member of the culture committee at the Polish Parliament, I lobbied to establish 2010 as the Year of Frederic Chopin and encountered opposition. Luckily, the minister at the time, Waldemar Dąbrowski, promised to assign the year special status. Due to the efforts we undertook more than three years ago, today we feel justifiably proud. We have achieved much. Our efforts continue at home and abroad, and include countless concerts and education programmes, such as those for the youngest audiences. The Works of Fryderyk Chopin National Edition, edited by Professor Jan Ekier, has been prepared. We successfully built the Chopin Center, the world's most modern biographical museum devoted to any artist, while Żelazowa Wola has changed beyond recognition.

The 16th Chopin Competition is exceptional. Not only because it takes place in the year of the great anniversary, but also because of its modified formula, according to suggestions submitted over the years. Please also remember the “eve” of the Competition, the “Chopin and his Europe” festival, as well as nearly 2,000 other events related to Chopin, which have garnered such great interest.

POLECAMY | WE RECOMMEND

● **MUZEUM NARODOWE** w Warszawie, 24 września - 14 listopada 2010
WYSTAWA: Chopin - ikonosfera romantyzmu. Przygotowana dla uczczenia 200-lecia urodzin Fryderyka Chopina wystawa prezentuje dzieła najwybitniejszych artystów polskich i francuskich epoki romantyzmu, sytuując osobę wielkiego kompozytora i jego

muzykę w szerokim kontekście sztuki i kultury europejskiej 1. połowy XIX wieku.
● **NATIONAL MUSEUM** in Warsaw, 24 September-14 November
EXHIBITION: Chopin - Iconosphere of Romanticism. Arranged to honour the 200th anniversary of the birth of Frederic Chopin, the exhibition presents works by major French and

Polish artists from the Romantic period, placing the great composer and his music within the broader context of European art and culture of the first half of the 19th century.
● **KONKURS** na antenie Dwójki: pierwsza transmisja 3 października o 10.00 | **COMPETITION** in Polish Radio 2: the first broadcast starts on 3 October at 10.00 am.

STANISŁAW DYBOWSKI

Utarło się przekonanie, że twórcą Konkursów Chopinowskich jest profesor Jerzy Żurawlew (1887-1980). Po części jest ono prawdziwe, ale impuls do powołania turnieju dał Aleksander Michałowski (1851-1938), profesor Wyższej Szkoły Muzycznej w Warszawie, wspaniały pianista i spadkobierca wielkiej tradycji chopinowskiej. To on zwrócił uwagę, że od czasu odzyskania przez Polskę niepodległości w 1918 roku wykonawcy dzieł geniusza z Żelazowej Woli coraz bardziej odchodzą od ducha jego muzyki. Zaczął szukać sposobu, jak zahamować tę tendencję. Uznał, że dobrym pomysłem byłby konkurs muzyczny. Zaczął organizować spotkania muzyczne – najpierw na uczelni, a potem w swoim mieszkaniu – by przekonać do swego pomysłu innych.

Wielkim entuzjastą pomysłu Michałowskiego stał się jego uzdolniony uczeń i asystent, Jerzy Żurawlew. O swoim zaangażowaniu w sprawę, po latach napisał:

„Po pierwszej wojnie światowej [...] kult Chopina jakby przygasł. [...] O Chopinie zaczęto mówić, że jest za mało nowoczesny, przesubtelniejszy, a niektórzy posuwali się nawet dalej – że nie jest wskazane umieszczenie go w programach szkolnych. Wychowany w najlepszych tradycjach muzyki Chopina, nie mogłem się z tym pogodzić. [...] Obserwując młodzież [...] zrozumiałem, że jedynie impreza o charakterze szlachetnej rywalizacji ma szanse zjednania młodych adeptów dla muzyki Chopina. A więc konkurs. [...] Zaczęłem nieśmiało zabiegać o przedłożenie planów. Spotkałem

Jak to wszystko się zaczęło | How it all began

się z absolutnym niezrozumieniem, obojętnością, a nawet niechęcią. Opinia muzyków była jednomyślna: Chopin jest tak wielki, że sam się obroni. W Ministerstwie Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego oznajmiono, że nie ma środków, [...] a w ogóle pomysł jest nierealny do wykonania. Nie poddawałem się; wysiadywałem godzinami pod drzwiami dygnitarzy w Ministerstwie, znosiłem wiele upokorzeń”.

„Pierwszą instytucją, która doceniła znaczenie Konkursów Chopinowskich w Polsce było Warszawskie Towarzystwo Muzyczne. Jeden z członków towarzystwa [dyktor Monopoli Zapałczanego – przyp. sd] z własnych funduszy zagwarantował 15 tysięcy złotych, co umożliwiło uruchomienie imprezy. Zdawałem sobie jednak sprawę, że dla rozgłosu konkursu za granicą muszę mieć do pomocy nasze placówki dyplomatyczne, a tych nie zdobędę bez protektoratu prezydenta. Prezydent [...] odmówił naszej prośbie o protektorat. Położenie było bez wyjścia”.

„Tymczasem nastąpiła w Polsce zmiana władzy. Postanowiłem to wykonać [...] Korzystając z protekcji [...] zostałem przyjęty przez prezydenta Ignacego Mościckiego [wybitnego chemika i światłego intelektualistę – przyp. sd]. Prezydent zainteresował się sprawą konkursu, z miejsca wyraził zgodę, udzielił wysokiego protektoratu i przyznał I nagrodę swojego imienia. [...] Od tego momentu sprawy potoczyły się w błyskawicznym tempie. [...] Komitet Organizacyjny, do którego powołano najwybitniejszych przedstawicieli świata muzycznego, miał za zadanie opracowanie statutu Konkursu, programu muzycznego, wybór jury Konkursu; jednym słowem wszystkiego, co dotyczyło strony merytorycznej imprezy”.

Wszystkim tym, czego już przez skromność Żurawlew nie napisał,

Pierwszy Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina odbył się w Filharmonii Warszawskiej w styczniu 1927 roku. Trzy miesiące później niż pierwotnie planowano.

zajął się on sam. Jako człowiek rzutki i przekonany o słuszności sprawy, doprowadził do szczęśliwego końca organizację I Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina. Właścicielem imprezy zostało Warszawskie Towarzystwo Muzyczne, na którym spoczywała odpowiedzialność za jej organizację. Merytorycznie wspierała ją Wyższa Szkoła Muzyczna im. Chopina, a finansowo – Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego (odpowiednik dzisiejszego Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego). Działania prof. Żurawlewa, jak wspominał, wsparł także Komitet Organizacyjny złożony z luminarzy ówczesnego życia muzycznego; tworzyli go: Aleksander Michałowski, Antoni Ponikowski (prezes Zjednoczenia Polskich Związków Śpiewaczy i Muzycznych), Tadeusz Grabowski (historyk), Włodzimierz Czetwertyński (prezes Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego), Felicjan Szopski (kompozytor, krytyk muzyczny), Ferdynand Hoesick (chopinolog, wydawca), Władysław de Bondy,

FOTOTEKA NIFC/F9183

Plakat I Konkursu Pianistycznego im. Fryderyka Chopina w Warszawie z datą 1926 projektu Ludwika Gardowskiego | Poster for the 1st International Fryderyk Chopin Piano Competition designed by Ludwik Gardowski in 1926.

JERZY ŻURAWLEW (1887-1980), pianista i pedagog. Sławę przyniosły mu interpretacje Liszta. Jego karierę przerwał wybuch pierwszej wojny światowej. Potem artysta ograniczył repertuar do Chopina. Zainicjował Międzynarodowy Konkurs Pianistyczny im. Fryderyka Chopina i był jurorem pierwszych siedmiu edycji. Zmarł w trakcie X Konkursu.

JERZY ŻURAWLEW (1887-1980), Polish pianist and teacher. He was famous of his interpretations of Liszt's works. His career was interrupted by the outbreak of WWI. Żurawlew was an initiator of creation of International Fryderyk Chopin Piano Competition, and was a member of the Jury during its first seven editions. He died during the 10th Competition.

Tadeusz Czerniawski (kompozytor), Witold Maliszewski (kompozytor, dyrektor Warszawskiego Towarzystwa Muzycznego), Józef Śmidowicz (pianista, profesor Wyższej Szkoły Muzycznej im. Fryderyka Chopina), Leopold Binental (skrzypek, chopinolog), Mateusz Gliński (dyrygent, krytyk muzyczny), Juliusz Kaden-Bandrowski (pisarz, publicysta) i Michał Wyszyński (dyrygent).

Otwarcie Konkursu nie obyło się bez kłopotów. Początkowo planowano, że rozpocznie się on niemal w wigilię śmierci Chopina, 15 października 1926 r. Datę tę wybrano, żeby powiązać ją z uroczystością odsłonięcia pomnika Chopina w Łazienkach Królewskich, zaprojektowanego przez Wacława Szymanowskiego – pomnika, na którego powstanie Polacy czekali tak długo. Ponieważ budowniczowie na termin nie zdążyli, Konkurs przeniesiono na ostatnią dekadę stycznia roku następnego. Wykorzystany wówczas plakat, mylnie podaje rok 1926...

It is a generally accepted opinion that the creator of the Chopin Competition was Professor Jerzy Żurawlew (1887-1980). This is partly true, but the stimulus for its creation was given by Aleksander Michałowski (1851-1938), professor at the Warsaw Conservatory, great pianist and heir to the Chopin tradition. It was he who pointed out that after 1918, when Poland regained independence, pianists who performed the works of the genius from Żelazowa Wola had a tendency to depart from the spirit of his music more and more. Michałowski began to search for a way to counter this tendency and came to the conclusion that a music contest would be a good idea. He began to organise musical gatherings – initially at the Conservatory, then in his own apartment – in order to convince others of his plan.

One enthusiast recipient of Michałowski's idea was his talented pupil and assistant, Jerzy Żurawlew. Many years later, Żurawlew wrote at length about his involvement with the cause:

"After the First World War...the cult of Chopin lost its momentum...It was a commonly held opinion that Chopin was not modern enough, that his music was too subtle. Some even went as far as to say that it was not advisable to include Chopin in syllabuses. I could not reconcile myself to this as I was brought up in the best tradition of Chopin's music...As I was observing young people, I realised that only an event with a nature of noble rivalry could win students over to Chopin's music. A competition then...I timidly began to strive to present my plans. I was met with absolute lack of understanding, with indifference and sometimes even with ill will. The general judgement of musicians was unanimous: *Chopin is so great, he can defend himself*. The Ministry of Religion and Public Enlightenment stated that there were no funds for the project...and that the project was

unfeasible. I did not give up. I spent hours at the doors of various officials in the Ministry and I put up with many abasements.

"The first institution that appreciated the importance of a Chopin Competition in Poland was the Warsaw Music Society. One of the Society's members [managing director of the Polish Matches Monopoly] had secured 15,000 zlotys of his own money to make organising the Competition a possibility. I realised, however, that to publicise the Competition abroad I needed the help of our diplomatic agencies, and that I would never get that help without the patronage of the President. But the President...refused his patronage. There was an impasse.

"Meanwhile, the government in Poland changed. I decided to avail myself of that new situation...Thanks to my backstairs influence...President Ignacy Mościcki [a distinguished chemist and intellectual] granted me an audience. The President was interested in the Competition's cause, agreed immediately, granted his High Patronage and set up the First Prize, "Ignacy Mościcki"...From that moment on, everything began to happen at a great rate...The tasks of the Organising Committee, which consisted of the most distinguished exponents of the musical world, were as follows: to work out the rules and regulations of the Competition, to set the programme of works to be performed, to select the members of the jury. In a word, the Committee had to work on everything concerning the merits of the event."

Being a modest man, Żurawlew did not mention that it was he who took care of all of the above. As a very enterprising person, and convinced of the pertinence of his cause, he managed to bring the concept of the 1st Fryderyk Chopin International Piano Competition to fruition. The Warsaw Music Society was the official owner, organising all aspects of the Competition with the support of the Fryderyk Chopin College of Music and, in terms of financial support, the Ministry of Religion and Public Enlightenment (the counterpart of today's Ministry of Culture and National Heritage). The efforts of Professor Żurawlew, as mentioned, were also backed up by the Organising Committee, consisting of eminent musical figures of the day: Aleksander Michałowski, Antoni Ponikowski (chairman of the Polish Trade Union of Singing and Music), Tadeusz Grabowski

(historian), Włodzimierz Czetwertyński (chairman of the Warsaw Music Society), Felician Szopski (composer and music critic), Ferdynand Hoesick (Chopin scholar, editor), Władysław de Bondy, Tadeusz Czerniawski (composer), Witold Maliszewski (composer, managing director of the Warsaw Music Society), Józef Śmidowicz (pianist, professor at the Fryderyk Chopin College of Music), Leopold Binental (violinist, Chopin scholar), Mateusz Gliński (conductor, music critic), Juliusz Kaden-Bandrowski (writer, publicist) and Michał Wyszyński (conductor).

The opening of the Competition did not pass without incident, however. It was planned for the eve of the anniversary of Chopin's death: 15 October 1926. The date was chosen to coincide with the unveiling of a long-awaited monument to Chopin, designed by Wacław Szymanowski, in the Royal Baths. But, as construction was not completed on time, the Competition was rescheduled for the end of January the following year. The original poster, however, still shows the obsolete date in 1926... ◆

» **JUTRO W CHOPIN EXPRESSIE O KONKURSOWYCH FORTEPIANACH | TOMORROW IN THE CHOPIN EXPRESS: ABOUT THE COMPETITION'S PIANOS**

CHOPIN EXPRESS pierwszy recital | the first recital

Mitsuko Uchida zagrała Beethovena, Schumanna i Chopina
| Mitsuko Uchida played Beethoven, Schumann and Chopin

Piotr Paleczny, Mitsuko Uchida

Małgorzata Małaszko,
Wojciech Nowak,
Stanisław Leszczyński

Chopin Express: sukces pierwszego wydania | With the Chopin Express

Po koncercie z Pierwszą Damą i Moniką Strugałową | After the concert with a First Lady and Monika Strugałowa

CHOPIN EXPRESS OFICJALNY DZIENNIK XVI MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU PIANISTYCZNEGO IM. FRYDERYKA CHOPINA

WYDAWCA | PUBLISHER Instytut Adama Mickiewicza Polska CULTURE.PL | IAM.PL & Gramophone music magazine GRAMOPHONE.CO.UK

REDAKTOR NACZELNY | EDITOR-IN-CHIEF Aleksander Laskowski REDAKCJA ANGIELSKA | ENGLISH LANGUAGE EDITOR Emma Baker (Gramophone music magazine)

ZESPÓŁ | EDITORS Bartosz Kamiński, Krzysztof Komarnicki, Dominik Skurzak, Małgorzata Wende FOTO | PHOTO Wojciech Grzędziński, Bartosz Sadowski

PROJEKT | DESIGN Marek Zalejski LAYOUT & PREPRESS Studio Q

ORGANIZATOR XVI MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU PIANISTYCZNEGO IM. FRYDERYKA CHOPINA NARODOWY INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA
ORGANIZER OF THE 16TH INTERNATIONAL FRYDERYK CHOPIN PIANO COMPETITION THE FRYDERYK CHOPIN INSTITUTE WWW.NIFC.PL